16.10.2019 г. / 20:50:57

Родолюбие

Българският героизъм

Откъс от репортажа на германския военен кореспондент Ханс Фишер, очевидец на боевете в Балканската война:

„**Българите атакуваха с невероятно презрение към смъртта. По цели полкове отведнъж се откъсваха и се хвърляха в огъня, без да мислят за прикритие и даже без да стрелят. Само на нож**.

… **смъртта за тях е нищо. Мълчаливо, с насочени щикове се спускаха към фортовете. А дъждът вали и вали. Мини експлодирваха и разкъсваха напредващите. По цели редици падаха българите, мълчаливо, без ох. Телени мрежи се изпречваха. Напред, напред!**

Бият се човек срещу човек. Не стрелят,.. бият се с приклади, саби, крака и зъби и се мушкат с щиковете. Това всяваше дива уплаха у редифите – турското суеверно опълчение.

А дъждът вали и вали. Минава се през полета, осеяни с трупове и леш, през реки, почервенели от кръв. Хиляди бяха

загинали по тези хълмове. А дъждът вали и вали. От дни вече войниците нямат сух конец на гърба. А сън – кой помни какво е сън? Напред, напред!

Сред бури и дъждове, по пътища, които вече не са пътища, а блата – мълчаливо, без звук да издаде, пехотата си пробиваше път. А дъждът вали и вали. Когато конете изнемогваха или се плашеха от трясъка, то войниците се впрягаха и теглеха оръдията.

Турците отстъпваха, отстъпваха пред този страхотен мълчалив неприятел. Напускат позициите, без пушка да е пукнала, и бягат. Избухнала е необикновена паника, пред която офицерите са безсилни. И тази паническа уплаха се разливаше като бързо действаща отрова. И сега вече спиране няма. А дъждът вали и вали.

Махмуд Мухтар паша на кон се отправя към бойната линия и насреща му тичат с крясъци куп редифи. Генералът вади саблята и почва да сече. Свитата му също сече, стреля, тъпче с конете и някои от бягащите се спират и почват да стрелят, ама си изпукват патроните на халос. Генералът се носи в кариер из полето, дава заповеди, тика напред…

А войниците и офицерите, обезумели, мислят само за спасението си. Без видима причина една голяма армия внезапно се хвърля в див бяг, зарязва всичко и изхвърля от себе си всичко, което пречи на бягането. Тук има само един закон: спасявай се, ако ще и светът да загине!

А дъждът вали и вали. Разхвърляно се търкаля цялото съоръжение, всичко е зарязано. Топовете са потънали в калта. Артилеристите са разпрегнали конете и са избягали с тях.

С войниците бяга и селското население. В дълги редици с

жени и деца, в биволски коли се нижат сред войниците и увеличават бъркотията. Полуголи разплакани деца, плачещи жени шляпат боси в калта.

Хаос докъдето очи виждат. Влачи се на юг и завлича в широк поток отчаяни, викащи, ранени, умиращи, изгладнели, окаляни войници, селяни, жени и деца, като голяма тинеста река – влачи се безспирно по полето сред проливния дъжд.

Наоколо горят селата. Навсякъде трещят топовете. Навсякъде мъкнат ранени, мокри и премръзнали. Няма санитарни коли; няма даже вода за измиване на раните.

Гърмеше и се святкаше, бушуваше необичайна за сезона буря. Турците викаха: „Аллах ни наказва!“

А смелостта и презрението към смъртта у българите растеше и след първите успехи достигна до гигантски размери. Българите не усетиха бурята. Буйстваха като поток, който всичко завлича. Спиране нямаше. Колкото и да паднеха, празниците незабавно се попълваха.

Офицерите и генералите даваха заповеди за спиране, за връщане, за да не се дават излишни жертви – никой не ги слушаше. Този поток не можеше да бъде спрян. Нямаше земна сила, която би могла да го отклони.

Напред през животински трупове, напред! Най-много да отстъпи една крачка встрани, за да не сгази гърчещия се още. Напред, напред!

А дъждът вали и вали. **В тези часове не остана никакво размишление, никакво себепредпазване, никакъв план.**

Само напред и напред!

Който от българите остана жив, имаше само една мисъл: Цариград!“

Ханс Фишер, познат в средите на немската журналистика с псевдонима си Курт Арам. Той е роден през 1869 година в малката градче Ленеп, днес предградие на Ремшайд. Арам е редактор на изданието „Berliner Tageblatt“, съиздател на литературното списание „Marz“, както и автор на поредица от романи. През 1912 година Курт Арам се озовава на Балканския полуостров, наричан често по това време „Барутното буре на Европа“, поради динамичните събития, разиграващи се по тези географски ширини. Той разказва за Балканската война и в частност успехите на Българската армия, съпътстващи целия военен конфликт.

ИНТЕРЕСЕН ФАКТ Е, ЧЕ КОЛЕГА НА ХАНС ФИШЕР, КОЙТО СЪЩО ПО ТОВА ВРЕМЕ СЕ НАМИРА НА БАЛКАНСКИЯ ФРОНТ, Е БЪДЕЩИЯТ ДВИГАТЕЛ НА РУСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ И СЪЗДАТЕЛ НА ЧЕРВЕНАТА АРМИЯ – ИУДЕИНА МАСОН ЛЕЙБА БРОНЩАЙН, ПО-ИЗВЕСТЕН КАТО ТРОЦКИ.

НЕГОВИТЕ ОТЗИВИ ЗА НАШИЯ ГЕРОИЗЪМ И САМОЖЕРТВА, ОБАЧЕ СА ПРОТИВОПОЛОЖНИ!

В началото на Балканската война Троцки заминава за фронта като военен журналист. **От там той праща над 70 статии за ЛЕВИЯ вестник “Киевска мисъл”, в които описва “зверствата на славяните” над мюсюлманското население и заклеймава помоща на руския цар за православните воюващи държави. Иудеина яростно защитава големия съюзник на синедриона – турция**. Съчиненията му предизвикват буря от протести сред християнското население, а България му забранява да

посещава фронта.

Троцки действа в синхрон с евреите младотурци, които извършват революция в Турция.

Освен чадото на израил Парвус (КОЙТО ПОСЛЕ С БРОНЩАЙН И ЛЕНИН БЛАНК ЩЕ СВАЛИ И РУСКАТА МОНАРХИЯ), друга ключова фигура в младотурския преврат е отговарящия за пропагандата виден ционист Владимир Зеев Жиботински. Този масон и терорист създава впоследствие еврейските военни организации „Бетар" и „Иргун", извършили кланета на хиляди палестинци. В началото младотурците се обявяват за конституционни права на поробените народи в империята. Този ход подмамва много от революционните движения и техните лидери да се легализират. Веднага след това, през лятото на 1909г. е приет закон с който започва настъпление срещу националните политически организации (защо ли не се приеме сега такъв закон срещу ДПС?!). Започват масови гонения и изтребление на немюсюлманско население в Турция. Първото мащабно клане е осъществено в Адана през 1909 г., където са избити около 30000 арменци. Има запазени подробни турски документи до които е стигнало нашето външно разузнаване показващи, че погромите и масовите убийства са се вършели по предварителна програма, в която били посочени местата, моментът и народността на жертвите...

ПОСЛЕСЛОВ:

Целия този невероятен героизъм, труда, идеалите и надеждите на нашия храбър войник, бяха провалени, АБСОЛЮТНО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО, от един хомосексуален евреин, окултист, сатанист, юдомасон – Кобурга Фердинанд и от неговите масонски лакеи – българските политици. Те се подиграха и изгавриха с многострадалния ни народ, **И В МОМЕНТА ПРОДЪЛЖАВАТ ДА ГО ПРАВЯТ ЧРЕЗ**

СВОИТЕ НАСЛЕДНИЦИ!

На 29 октомври 1912г., по време на Балканската война Турция иска примирие, но Фердинанд го скрива от съюзниците и продължава войната…

В края на 1912г. при достигане на позициите около Чаталджа само на 40 км. от Истанбул той отказва предложения от турците мир и много изгодните негови условия. Този негов отказ идва въпреки достигнатите основни цели по присъединяване на Българските земи в Тракия. Мирът би дал и възможност за съсредоточаване на нашите усилия в Македония…

на 4 ноември 1912 г. Фердинанд заповядва атака на силно укрепените позиции в които са съсредоточени голяма част от имперските войски.

Резултатът е 25 000 Български жертви, изтощаване на армията, удължаване на войната с 5 месеца, през които съюзниците се укрепват в Македония. Все пак сключеният на 30 май 1913 г. в Лондон мир е много добър за нас. Турция отстъпва на съюзниците всичко на запад и север от линията Мидия-Енос. Армията ни е заела 179 999 кв.км, които никой не оспорва – наши са плодородните южни земи на Източна Тракия, Беломорието и Егейска Македония. Наистина, претендираме още за около 15 000 кв.км в Западна Македония, заети от сърбите, но за това е предвиден арбитраж на руския цар.

Само след 16 дни всичко това е поставено на карта. Без да се консултира и поне да уведоми правителството и народното събрание, Кобургът решава да сплаши противниците си и заповядва на две наши армии да настъпят срещу Сърбия и Гърция. Разбира се, Румъния и Турция се намесват и България се оказва сама срещу пет държави. Макар и непобедена,

армията е принудена да капитулира. В края на юли 1913 г. идва катастрофалният за нас Букурещки мир, според който губим Източна Тракия, Източна и Егейска Македония, Южна Добруджа.

Още тогава съвременниците на тези събития наричат действията на набедения главнокомандващ “престъпни безумия”. Тъжната истина е, че всичките му заповеди и актове са много добре запланувани и синхронизирани с останалите воюващи страни и с Лондон. Причината за това е, че Фердинанд както и държавните глави на Турция, Гърция, Сърбия и Румъния са били членове на едни и същи масонски ложи (в тях са били и младотурците и връзката им със синедриона, евреите Гелфанд, Жиботински и Троцки). Нашият цар е бил член на Малтийския орден и е бил пряко подчинен на великия майстор на тази ложа – краля на Гърция Константин…

ВИЖТЕ ОЩЕ: **ИСТИНАТА ЗА ФЕРДИНАНД - БЪЛГАРОУБИЕЦА**

ВИЖТЕ ВТОРАТА ЧАСТ НА СТАТИЯТА: **Българският героизъм (II част) - За защитниците на родното небе**

† ВИЖТЕ ОЩЕ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017